ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 22. apríla 2010 *

Vo veci C-423/07,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 13. septembra 2007,

Európska komisia, v zastúpení: D. Kukovec, M. Konstantinidis a S. Pardo Quintillán, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Canal Fontcuberta, abogada, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Španielskemu kráľovstvu, v zastúpení: F. Díez Moreno, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

* Jazyk konania: španielčina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (spravodajca), J. Malenovský a T. von Danwitz,

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. septembra 2009,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. októbra 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev vo svojej žalobe navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Španielske kráľovstvo si tým, že medzi práce, ktoré sú predmetom koncesie, v oznámení o vyhlásení koncesie a v súťažných podkladoch ku koncesnému obstarávaniu pre udelenie koncesie na výstavbu, údržbu a prevádzkovanie spojení diaľnice A-6 so Segoviou a Ávilou, ako aj na údržbu a prevádzkovanie úseku Villalba-Adanero na diaľnici A-6 od roku 2018, nezahrnulo niektoré práce, ktoré boli neskôr predmetom udelenia koncesie, medzi ktoré patria tie týkajúce sa neplateného úseku diaľnice A-6,

nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 3 smernice Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác (Ú. v. ES L 199, s. 54; Mim. vyd. 06/002, s. 163), a tým aj z článku 11 ods. 3, 6, 7, 11 a 12 tejto smernice a porušilo zásady Zmluvy ES, osobitne zásadu rovnosti zaobchádzania a zásadu zákazu diskriminácie.

Právna úprava Spoločenstva

2 Smernica 93/37 uvádza v piatom odôvodnení, že „… keďže na základe zvyšujúceho sa významu koncesných zmlúv na verejné práce a ich špecifickej povahy, mali by byť pravidlá týkajúce sa ich oznamovania zahrnuté do tejto smernice“.

3 Podľa článku 1 písm. c) tejto smernice:

„‚práca‘ znamená výsledok stavebných alebo inžinierskych prác chápaných ako celok, ktoré samy osebe spĺňajú ekonomickú a technickú funkciu.“

4 Podľa definície obsiahnutej v článku 1 písm. d) tej istej smernice:

„‚koncesia na verejné práce‘ je zmluva rovnakého typu, ako je uvedený v písmene a) [týkajúcom sa verejného obstarávania prác], s tým rozdielom, že protiplnenie za práce pozostáva výhradne z práva používať stavby alebo z tohto práva a zaplatenia ceny.“

5 Článok 3 smernice 93/37 stanovuje:

„1. Ak by obstarávatelia uzavreli koncesnú zmluvu na verejné práce, platia pre túto zmluvu pravidlá týkajúce sa ich oznámenia popísané v článku 11 ods. 3, 6, 7 a 9 až 13 a článku 15, ak jej hodnota nie je nižšia ako 5 000 000 ECU.

…

4. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že iný koncesionár ako obstarávateľ dodrží pravidlá oznamovania uvedené v článku 11 ods. 4, 6, 7 a 9 až 13 a v článku 16, pokiaľ ide o zmluvy, ktoré uzavrie s tretími osobami, keď hodnota zmlúv nie je nižšia ako 5 000 000 ECU. …

…“

6 Článok 11 smernice 93/37, ktorý je súčasťou hlavy III tejto smernice, nazvaný „Spoločné pravidlá oznamovania“, stanovuje:

„1. Obstarávatelia uverejnia predbežné oznámenie, v ktorom uvedú základné vlastnosti zmluvy na práce, ktoré zamýšľajú uzavrieť a ktorých odhadovaná hodnota nie je nižšia ako prah uvedený v článku 6 ods. 1.

…

3. Obstarávatelia, ktorí chcú uzavrieť koncesnú zmluvu na zhotovenie práce, uverejnia svoj úmysel prostredníctvom oznámenia.

…

6. Oznámenia uvedené v odsekoch 1 až 5 sa vypracovávajú podľa vzorov v prílohách IV, V a VI a uvádzajú informácie požadované v týchto prílohách.

…

7. Obstarávatelia zašlú oznámenie uvedené v odsekoch 1 až 5 čo najskôr a najvhodnejším spôsobom Úradu pre vydávanie úradných publikácií Európskych spoločenstiev. …

…

9. Oznámenia uvedené v odsekoch 2, 3 a 4 sa uverejnia v plnom znení v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*…

10. Úrad pre vydávanie úradných publikácií Európskych spoločenstiev tieto oznámenia uverejní najneskôr do dvanástich dní od ich odoslania. V prípade postupu so skrátenými lehotami podľa článku 14 sa táto lehota skráti na päť dní.

11. Oznámenia nebudú uverejnené v úradných vestníkoch ani v tlači štátu obstarávateľa do dňa jeho odoslania do *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev* a uvedie sa v nich tento dátum. V oznámení sa neuvedú iné informácie ako tie, ktoré sú určené na uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

12. Obstarávatelia musia byť schopní poskytnúť dôkaz o dátume odoslania.

…“

7 Prílohy, na ktoré odkazuje článok 11 ods. 6 smernice 93/37, obsahujú vzory oznámení, ktoré má obstarávateľ uverejniť v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*. Príloha IV uvedenej smernice sa týka verejného obstarávania práv, príloha V koncesií

na verejné práce a príloha VI obsahuje model oznámenia, keď chce koncesionár uzavrieť verejné zmluvy na výkon prác, ktorými bol poverený.

8 Článok 15 tejto smernice stanovuje:

„Obstarávatelia, ktorí chcú uzavrieť koncesné zmluvy na zhotovenie prác, stanovia lehotu pre prijímanie návrhov na koncesiu najmenej 52 dní odo dňa odoslania oznámenia."

9 Článok 61 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132), nazvaný „Zadávanie dodatočných prác koncesionárovi", stanovuje:

„Táto smernica sa nevzťahuje na dodatočné práce, ktoré nie sú zahrnuté v pôvodne plánovanom koncesionárskom projekte alebo v pôvodnej zmluve, ktoré sa však kvôli nepredvídaným okolnostiam stali nevyhnutnými pre vykonanie práce v nej opísanej, ktoré verejný obstarávateľ zadal koncesionárovi pod podmienkou, že sú zadávané hospodárskemu subjektu, ktorý takúto prácu vykonáva:

— ak takéto dodatočné práce nie je možné technicky alebo ekonomicky oddeliť od pôvodnej zmluvy bez toho, aby to verejným obstarávateľom nespôsobilo veľké ťažkosti, alebo

— ak sú takéto práce nevyhnutné na dokončenie pôvodnej práce, hoci sú oddeliteľné od plnenia pôvodnej zmluvy.

Súhrnná hodnota zákaziek zadaných na dodatočné práce však nesmie presiahnuť 50 % hodnoty pôvodnej koncesnej zmluvy na práce."

10 Výkladové oznámenie Komisie o koncesiách v práve Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 121, s. 2) uvádza v bode 3.1.1 nazvanom „Rovnosť zaobchádzania":

„…

Niekedy sa stáva, že obstarávateľ, ktorý nemá možnosť vymedziť svoje potreby technicky dostatočne presne, použije alternatívne ponuky spôsobilé poskytnúť rôzne riešenia problému, ktorý je vyjadrený všeobecne. V takýchto prípadoch však musia súťažné podklady v každom prípade na účely zabezpečenia zdravej a účinnej hospodárskej súťaže obsahovať nediskriminačný a objektívny opis požiadaviek na uchádzačov a najmä spôsoby prístupov, ktoré musia sledovať pri príprave svojich ponúk. …" [*neoficiálny preklad*].

Vnútroštátna právna úprava

11 Zákon č. 8 z 10. mája 1972 o výstavbe, a prevádzkovaní a využívaní diaľnic v režime koncesií v 1996 (ďalej len „zákon o diaľniciach“) stanovuje v článku 8 ods. 2 druhom pododseku:

„… súčasťou predmetu činnosti spoločnosti, ktorá je koncesionárom, je… výstavba inej cestnej infraštruktúry, ako je tá, ktorá jej predmetom koncesie, ale ktorá má na ňu vplyv, uskutočnená v oblasti vplyvu diaľnice alebo potrebná na prevádzkovanie premávky, ktorej vykonávací projekt alebo samotné vykonanie sa ukladajú koncesionárovi ako protiplnenie…“

12 Kráľovský dekrét č. 597 zo 16. apríla 1999 stanovil oblasť vplyvu diaľnic v rozsahu 20 km.

Sporná transakcia

13 Diaľnica A-6 spája mestá Madrid a La Coruña a predstavuje hlavnú dopravnú tepnu, ktorá spája stred so severom a severozápadom Španielska. Je nesporné, že ide o jednu z najdôležitejších a najfrekventovanejších dopravných tepien tejto krajiny. Úsek tejto diaľnice medzi Madridom a mestom Villalba je bezplatným úsekom s dĺžkou asi 40 km a prechádza prakticky mestskou aglomeráciou. Úsek nachádzajúci sa medzi mestami Villalba a Adanero je spoplatneným a má dĺžku asi 70 km (ďalej len „spo-

platnený úsek diaľnice A-6“). Je nesporné, že tieto dva úseky diaľnice sa už dlhú dobu vyznačujú veľmi hustou premávkou a vznikajú tu závažné dopravné zápchy.

14 Od roku 1968 je spoplatnený úsek diaľnice A-6 spravovaný vo forme koncesie spoločnosťou Ibérica de Autopistas SA (ďalej len „Iberpistas“). Táto koncesia bola poskytnutá do 29. januára 2018.

15 Dekrétom z 26. mája 1997 španielske ministerstvo verejných prác oznámilo svoj zámer zaradiť do „plánu diaľnic“ schváleného španielskou vládou vo februári 1997 výstavbu diaľnice spájajúcej mestá Segovia a Ávila s diaľnicou A-6, lebo „vzhľadom na podstatné zvýšenie premávky, ku ktorému došlo v súčasnosti a ktoré spôsobuje dopravné zápchy… predstavuje výstavba diaľnic umožňujúcich spojiť tieto mestá so súčasnou diaľnicou A-6 výnimočný verejný záujem, pokiaľ ide o ich rozvoj“.

16 Oznámením uverejneným v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES S 115 zo 16. júna 1999, ďalej len „prvé oznámenie“) a na základe súťažných podkladov schválených dekrétom zo 4. júna 1999 (BOE č. 136 z 8. júna 1999, ďalej len „prvé súťažné podklady“) začalo ministerstvo verejných prác, konajúce ako koncesný obstarávateľ, obstarávanie s cieľom udelenia koncesie na verejné práce. Odsek 2 prvého oznámenia a článok 2 ods. 4 prvých súťažných podkladov, ktorých znenie je rovnaké, opisovali predmet koncesného obstarávania.

17 Tento predmet sa týkal nasledovných diel:

— výstavba, údržba a prevádzkovanie spojení spoplatneného úseku diaľnice A-6 s mestami Ávila a Segovia,

— údržba a prevádzkovanie od 30. januára 2018 spoplatneného úseku diaľnice A-6 na obdobie, ktoré sa určí na základe počtu vozidiel prechádzajúcich cez tento úsek,

— výstavba obchvatu okolo mesta Guadarrama, obce nachádzajúcej sa na spoplatnenom úseku diaľnice A-6, a

— rozšírenie časti bezplatného úseku diaľnice A-6, teda úseku medzi Madridom a Villalbou. Ide o výstavbu štvrtého pruhu v oboch smeroch jazdy s cieľom zvýšenia kapacity diaľnice A-6 na tomto úseku.

18 Dekrétom zo 7. júla 1999 (BOE č. 163 z 9. júla 1999) koncesný obstarávateľ uverejnil nové súťažné podklady (ďalej len „druhé súťažné podklady“). Nové oznámenie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES S 137 zo 17. júla 1999, ďalej len „druhé oznámenie“). Úvodné ustanovenia tohto druhého dekrétu stanovovali, že „z technických dôvodov je potrebné zmeniť [prvé] súťažné podklady na účely nového vymedzenia predmetu obstarávania a zavedenia niektorých zmien pri určení dĺžky platnosti koncesie“.

19 Odsek 2 druhého oznámenia a článok 2 druhých súťažných podkladov definovali predmet koncesie takto:

„1. Výstavba, údržba a prevádzkovanie spoplatneného úseku diaľnice A-6, spojenie so Segoviou…

2. Výstavba, údržba a prevádzkovanie spoplatneného úseku diaľnice A-6, spojenie s Ávilou. …

3. Údržba a prevádzkovanie spoplatnenej diaľnice A-6, úsek Villalba-Adanero. …“

20 Z toho vyplýva, že toto druhé oznámenie a tieto druhé súťažné podklady neuvádzali ako predmet koncesie výstavbu obchvatu Guadarrama ani rozšírenie časti bezplatného úseku diaľnice A-6.

21 Článok 3 druhých súťažných podkladov odkazoval na „správny spis“.

22 Odseky 13 a 16 článku 5 druhých súťažných podkladov, ktorého znenie bolo rovnaké ako v prvých súťažných podkladoch, stanovovali:

„13 Uchádzači výslovne uvedú vo svojich ponukách opatrenia, ktoré majú v úmysle prijať vo vzťahu k účinkom, vyplývajúcim z koncesie, na celkovú sieť premávky, záujem turistov o túto oblasť a posúdenie objektov z hľadiska historického alebo kultúrneho záujmu, ako aj objektov týkajúcich sa udržiavania a zachovania krajiny a ochrany prírody, a to odhliadnuc od dodržiavania platnej legislatívy v danej oblasti.

…

16 Uchádzači uvedú administratívnemu orgánu opatrenia, ktoré navrhujú prijať na účely primeraného prevádzkovania medzimestskej premávky v oblastiach dotknutých výstavbou ciest, ktoré sú predmetom koncesie, pričom uvedú, ktoré z nich má uchádzač v úmysle uskutočniť na vlastné náklady. Vytvorenie a uskutočniteľnosť týchto návrhov sa na účely udelenia zákazky posúdi kladne, s prihliadnutím na vysokú úroveň hustoty premávky v tých oblastiach, ktoré budú ovplyvnené cestami, ktoré sú predmetom koncesie."

23 V článku 10 druhých súťažných podkladov, ktorý bol rovnaký ako ten, ktorý bol uvedený v prvých súťažných podkladoch, boli vymenované kritériá, ktoré sa zohľadnia na účely pridelenia zákazky. Medzi tieto kritériá patrili:

— vykonateľnosť predloženej ponuky a použitý objem prostriedkov (bod III),

— opatrenia navrhnuté na účely prevádzkovania premávky a životného prostredia (bod V).

24 Podkritérium V.i uvádzalo:

„za navrhnuté opatrenia na riadenie medzimestskej premávky, vrátane tých, ktoré sa týkajú zavedenia dynamického spoplatnenia na území dotknutom výstavbou úsekov, ktoré sú predmetom koncesie, možno získať až 75 bodov za kreativitu, vykonateľnosť a efektívnosť".

25 Článok 29 druhých súťažných podkladov stanovoval, že pokiaľ ide o spojenia spoplatneného úseku diaľnice A-6 s mestami Ávila a Segovia, koncesionár je povinný zabezpečiť, aby sa v žiadnom bode diaľnice nepresiahla určitá úroveň intenzity premávky, ktorá bola vyjadrená technicky, a je povinný vykonať na svoje náklady všetky rozšírenia potrebné na tento účel.

26 Napokon článok 33 druhých súťažných podkladov stanovoval, že doba platnosti koncesie nebude ani dlhšia ako 37 rokov, ani kratšia ako 22 rokov, a že presná doba platnosti koncesie, vypočítaná v rokoch, bude určená tak, že sa zohľadní skutočný vývoj premávky na každom z rôznych úsekov, čo bude posudzované po 20 rokoch od začatia platnosti koncesie.

27 Podľa kráľovského dekrétu 1724/1999 z 5. novembra 1999 koncesný obstarávateľ pridelil koncesnú zákazku spoločnosti Iberpistas. Článok 5 tohto kráľovského dekrétu však stanovoval vykonanie dodatočných prác oproti tým, ktoré boli uvedené v druhom oznámení a v druhých súťažných podkladoch. Popri výstavbe spojení spoplatneného úseku diaľnice A-6 s mestami Ávila a Segovia, ako aj údržby a prevádzkovania spoplatneného úseku diaľnice A-6 medzi mestami Villalba a Adanero sa tak predpokladali nasledujúce práce:

— výstavba tretieho pruhu v oboch smeroch jazdy na časti spoplatneného úseku diaľnice A-6 nachádzajúcej sa medzi mestom Villalba a diaľničným privádzačom Valle de los Caídos (ďalej len „dielo A“),

— výstavba tretieho obojsmerne použiteľného pruhu na časti spoplatneného úseku diaľnice A-6 nachádzajúceho sa medzi diaľničným privádzačom Valle de los Caídos a mestom San Rafael, vrátane výstavby nového tunela (ďalej len „dielo B“), a

— výstavba štvrtého pruhu v oboch smeroch jazdy na bezplatnom úseku diaľnice A-6 medzi mestami Madrid a Villalba (ďalej len „dielo C“).

28 Diela A, B a C sa označujú nižšie ako „dodatočné diela“.

29 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dielo C bolo uvedené v prvom oznámení a v prvých súťažných podkladoch, ale nie v druhom oznámení a v druhých súťažných podkladoch. Diela A a B neboli uvedené ani v prvých, ani v druhých. Pokiaľ ide o práce výstavby obchvatu Guadarrama, ktoré boli uvedené v prvých súťažných podkladoch, ale nie v druhých, nie sú predmetom koncesie udelenej Iberpistas a napokon sa nerealizovali.

30 Zo spisu vyplýva, že spojenie medzi spoplatneným úsekom diaľnice A-6 a mestom Segovia bolo uvedené do prevádzky v roku 2003 a štvrtý pruh na bezplatnom úseku diaľnice A-6 (dielo C) bolo uvedené do prevádzky 1. januára 2006. Zo spisu takisto vyplýva, že medzitým sa vykonali ešte aj iné diela.

31 Z listu španielskych orgánov z 28. novembra 2001 takisto vyplýva, že náklady na práce výslovne uvedené v druhom oznámení a druhých súťažných podkladoch, teda na spojenie spoplatneného úseku diaľnice A-6 s mestami Segovia a Ávila, sa zvýšili až na 151,76 milióna eur. Tieto náklady nezahŕňajú náklady týkajúce sa prác údržby a prevádzkovania spoplatneného úseku diaľnice A-6, ktoré sa stanú predmetom koncesie až 30. januára 2018. Náklady na tri dodatočné diela boli až 132,03 milióna eur.

Konanie pred podaním žaloby

32 Keďže Komisia mala pochybnosti, pokiaľ ide o zákonnosť konania, v rámci ktorého došlo k udeleniu koncesie na vykonanie dodatočných diel, s ohľadom na pravidlá smernice 93/37, 30. apríla 2001 zaslala Španielskemu kráľovstvu výzvu, na ktorú Španielske kráľovstvo odpovedalo listom z 27. júna 2001. Vzhľadom na to, že Komisia nepovažovala medzitým poskytnuté vysvetlenia týmto členským štátom za uspokojujúce, 18. júla 2002 vydala odôvodnené stanovisko, na ktoré uvedený členský štát odpovedal listami z 20. septembra 2002 a 13. marca 2003.

33 Dňa 25. júla 2003 zaslala Komisia Španielskemu kráľovstvu dodatočnú výzvu týkajúcu sa nedodržania zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, na ktorú Španielske kráľovstvo odpovedalo listom z 28. októbra 2003. Dňa 22. decembra 2004 Komisia zaslala dodatočné odôvodnené stanovisko týkajúce sa porušenia uvedených zásad, na ktoré tento členský štát odpovedal listom z 3. marca 2005. Keďže Komisia nebola spokojná s touto odpoveďou, podala túto žalobu.

O žalobe

O prípustnosti

34 Španielske kráľovstvo uvádza dve námietky neprípustnosti. Po prvé tvrdí, že žaloba porušuje požiadavky rokovacieho poriadku Súdneho dvora, pretože nebol predložený dôkaz o oprávnení zastupovať v prípade advokátky zastupujúcej Komisiu. Táto inšti-

túcia okrem toho nepreukázala, že advokátka má splnomocnenie na zastupovanie v prejednávanej veci, keďže nekoná ako splnomocnená zástupkyňa Komisie.

35 Po druhé Španielske kráľovstvo uvádza námietku neprípustnosti založenú na tom, že žaloba Komisie nie je dostatočne jasná, lebo bez rozdielu odkazuje na porušenie článku 3 a článku 11 ods. 3, 6, 7, 11 a 12 smernice 93/37. Jediné ustanovenie článku 3, ktoré by sa mohlo uplatniť v tomto prípade, je pritom jeho odsek 1. Okrem toho koncesný obstarávateľ v plnom rozsahu splnil v predmetnom prípade svoje povinnosti vyplývajúce z článku 11 ods. 3, 7, 11 a 12 tejto smernice. Ďalej ods. 6 toto istého článku odkazuje na prílohy IV, V a VI uvedenej smernice, kým v predmetnom prípade sa uplatňuje len príloha V. Predmet žaloby je teda neurčitý.

36 Pokiaľ ide o prvú námietku neprípustnosti, je potrebné uviesť, že Komisia bola riadne zastúpená troma zástupcami a týmto pomáhala advokátka. Ďalej Komisia pripojila k žalobe kópiu dokumentu osvedčujúceho, že predmetná advokátka je oprávnená zastupovať v zmysle článku 38 ods. 3 rokovacieho poriadku Súdneho dvora pred súdmi členského štátu, t. j. Španielskeho kráľovstva.

37 Takisto nemožno uznať ani druhú námietku neprípustnosti. Z dokumentov predložených Súdnemu dvoru totiž jednoznačne vyplýva, že žaloba a výhrady Komisie sa týkajú nedodržania povinností zverejnenia v rámci predmetného koncesného obstarávania prác, ktoré má koncesný obstarávateľ na základe relevantných ustanovení smernice 93/37, keďže všetky naozaj pridelené a vykonané práce nie sú uvedené v oznámení požadovanom na tieto účely týmito ustanoveniami.

38 V predmetnom prípade preto neexistuje žiadny problém jasnosti predmetu žaloby, ktorý by mohol spochybniť jej prípustnosť.

39 To, že niektoré z ustanovení smernice 93/37, ktorých sa Komisia dovoláva na podporu svojich výhrad, sa v predmetnom prípade nejavia byť relevantné, nesposôbuje, že je jej žaloba neprípustná.

O veci samej

Argumentácia účastníkov konania

40 Komisia v podstate tvrdí, že predmet koncesie, tak ako je opísaný v oznámení a v súťažných podkladoch, a skutočne pridelené práce, sa musia zhodovať. Predmet spornej koncesie je definovaný presne v článku 2 druhých súťažných podkladov a týka sa vymedzených prác, a to spojení spoplatneného úseku diaľnice A 6 s mestami Segovia a Ávila, ako aj údržby a prevádzkovania uvedeného úseku od 30. januára 2018. Na druhej strane dodatočné diela sa neuvádzajú ani v druhom oznámení, ani v druhých súťažných podkladoch.

41 Nesplnenie povinnosti vytýkané Španielskemu kráľovstvu tak podľa Komisie spočíva v tom, že španielske orgány vykonali *a posteriori* rozšírenie predmetu koncesie tým, že pridelili Iberpistas práce, ktoré neboli predmetom zverejnenia a nachádzajú sa mimo geografickej zóny, ktorej sa týka predmet koncesie, tak ako bol zverejnený.

To predstavuje nesplnenie povinností, ktoré vyplývajú členským štátom na základe relevantných ustanovení článkov 3 a 11 smernice 93/37.

42 Komisia tvrdí, že ani zmena predmetu koncesie v druhom oznámení a v druhých súťažných podkladoch, ani formulácia článku 5 ods. 13 a 16 a článku 29 druhých súťažných podkladov nemôžu viesť primerane obozretného a pozorného uchádzača k tomu, aby sa domnieval, že ho príslušné orgány vyzvali, aby podal návrhy, ktoré by mohli viesť k realizácii takých prác, akými boli dodatočné diela. Keby to tak nebolo, znamenalo by to totiž pripustiť, že uchádzači môžu navrhovať práce na všetkých cestách provincií Madrid, Segovia a Ávila, pretože premávka na nich môže byť ovplyvnená prácami, ktoré sú predmetom koncesie.

43 Podľa Komisie skutočnosť, že dodatočné diela neboli zahrnuté v predmete koncesie a že primerane obozretný uchádzač si nemohol vyvodiť z ustanovení súťažných podkladov, že môže predkladať návrhy týkajúce sa vykonania prác v takom širokom rozsahu, favorizovalo samotnú spoločnosť Iberpistas, ktorá už bola koncesionárom spoplatneného úseku diaľnice A-6 a poznala skutočné potreby obstarávateľa. Na druhej strane ostatní záujemcovia ani potenciálni uchádzači nemohli poznať všetky prvky, ktoré budú zohľadnené na účely pridelenia koncesie, čo predstavuje porušenie zásady rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi.

44 Španielske kráľovstvo v prvom rade tvrdí, že koncesné obstarávanie sa riadilo, ako vyplýva z druhých súťažných podkladov, nielen týmito súťažnými podkladmi, ale takisto celou právnou úpravou uplatniteľnou na koncesné obstarávania, teda zákonom o diaľniciach, ako aj všeobecnými súťažnými podkladmi schválenými dekrétom č. 215 z 25. januára 1973. Cieľom tejto úpravy je ponechať v súlade s realizáciou vyššie

uvedeného plánu diaľnic veľkú slobodu iniciatívam súkromných podnikov tak v okamihu predloženia ich ponúk, ako aj počas realizácie ich činností po pridelení zákazky.

45 Tento prístup sa použil bez toho, aby vznikli ťažkosti, aj pri pridelení koncesie na výstavbu iných diaľnic v Španielsku a okrem toho ho potvrdzuje aj článok 8 zákona o diaľniciach, ktorý stanovuje možnosť uchádzačov navrhnúť dodatočné práce buď v zóne vplyvu diaľnic, v súlade s definíciou tohto pojmu vo vnútroštátnej právnej úprave, alebo mimo tejto zóny.

46 V predmetnom prípade druhé súťažné podklady už výslovne neuvádzali projekty výstavby niektorých diel. Cieľom tejto zmeny bolo ponechať na iniciatívu a kreativitu súkromných podnikateľov, aby navrhli obstarávateľovi realizáciu diel, ktoré by mohli vyriešiť problémy premávky na diaľnici A 6, najmä po výstavbe nových spojení s mestami Ávila a Segovia. Výstavba týchto dvoch nových diaľnic totiž sťaží dopravnú situáciu na danej dopravnej tepne. Návrh riešenia tohto problému bol ponechaný na iniciatívu uchádzačov, ako vyplýva tiež z formulácie článku 5 ods. 13 a 16, ako aj z článkov 29 a 33 druhých súťažných podkladov.

47 V druhom rade Španielske kráľovstvo tvrdí, že v predmetnom prípade určite nemôže ísť o nesplnenie povinností zverejnenia, pokiaľ ide o pridelenie dodatočných diel. Iberpistas totiž samotná nevykonala tieto dodatočné práce, ale vyhlásila na ne verejné obstarávanie a pridelila ich tretím podnikom, v súlade s požiadavkami zverejnenia a hospodárskej súťaže stanovenými smernicou 93/37 a španielskou právnou úpravou.

Tieto dodatočné práce boli teda vykonané tretími podnikmi nezávislými od koncesionára Iberpistas.

48 V treťom rade Španielske kráľovstvo zdôrazňuje, že Komisii predložili sťažnosti nie uchádzači, ktorí neuspeli, ani tretie osoby skutočne alebo potenciálne dotknuté pridelením spornej koncesie, ale osoby a subjekty, ktoré nemajú žiadny profesionálny vzťah s touto koncesiou. Títo sťažovatelia nemali nijaký záujem na správnom uplatnení pravidiel hospodárskej súťaže, ale sú vedení inými úmyslami. Všetky subjekty, ktoré sa chceli zúčastniť na výberovom konaní, mali k dispozícii tie isté informácie a žiadny uchádzač ani dotknutá osoba, či už skutočná alebo potenciálna, nespochybňovala sťažnosťou, námietkou alebo žalobou výsledok výberového konania. Rovnosť zaobchádzania bola teda dodržaná.

49 Španielske kráľovstvo v štvrtom rade uvádza, že tí istí sťažovatelia predtým, ako sa obrátili na Komisiu, podali dve žaloby proti spornému výberovému konaniu na Tribunal Supremo, čo je najvyšší španielsky súdny orgán, ktorý je najkompetentnejší vyjadriť sa k skutkovej otázke nastolenej v predmetnom prípade, spočívajúcej v určení dôvodov zmeny, ku ktorej došlo v druhom oznámení o zákazke. Tribunal Supremo však tieto žaloby zamietol dvoma rozsudkami z 11. februára a 4. októbra 2003, v ktorých skúmal pridelenie spornej koncesie taktiež s ohľadom na právo Spoločenstva a konštatoval, že zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie boli dodržané.

Posúdenie Súdnym dvorom

50 Najprv je potrebné uviesť, že hoci Komisia vytýka Španielskemu kráľovstvu porušenie článku 3 a článku 11 ods. 3, 6, 7, 11 a 12 smernice 93/37, nespochybňuje ani to, že oznámenie o vyhlásení obstarávania bolo zverejnené, ani čas a spôsob tohto zve-

rejnenia, ako ich stanovuje článok 11 ods. 7, 11 a 12 tejto smernice. Okrem toho zo žaloby vyplýva, že pokiaľ ide o článok 3 tej istej smernice, žaloba Komisie sa týka len odseku 1 tohto článku.

51 Za týchto okolností je potrebné preskúmať žalobu Komisie iba vzhľadom na článok 3 ods. 1 a článok 11 ods. 3 a 6 smernice 93/37.

52 V tejto súvislosti je nesporné, že transakcia, o ktorú ide v tejto veci, predstavuje „koncesiu na verejné práce“ v zmysle článku 1 písm. d) smernice 93/37. Podľa tohto ustanovenia je „koncesia na verejné práce“ zmluvou rovnakého typu, aký platí pre „verejné obstarávanie prác“, s tým rozdielom, že protiplnenie za práce pozostáva buď výhradne z práva prevádzkovať dielo, alebo z tohto práva a zaplatenia ceny.

53 V súlade s článkom 3 ods. 1 smernice 93/37 v prípade, že obstarávatelia uzavrú koncesnú zmluvu na verejné práce, platia pre túto zmluvu pravidlá týkajúce sa ich oznámenia popísané v článku 11 ods. 3 a 6 tejto smernice, ak jej hodnota nie je nižšia ako 5 000 000 ECU.

54 Článok 11 ods. 3 tej istej smernice vyžaduje, aby obstarávatelia, ktorí chcú uzavrieť koncesnú zmluvu na zhotovenie práce, uverejnili svoj úmysel prostredníctvom oznámenia. Toto oznámenie, ako vyplýva z odseku 6 tohto článku, musí byť vypracované

v súlade s modelom uvedeným v prílohe V tejto smernice a musí uvádzať informácie požadované v tejto prílohe.

55 Medzi informáciami, ktoré musí obsahovať uvedené oznámenie, patrí v súlade s časťou II, nazvanou „Predmet zmluvy“ tejto prílohy V, hlavný predmet a dodatočné predmety zmluvy, opis a lokalizácia prác, na ktoré odkazuje koncesia, ako aj ich množstvo a celkový rozsah.

56 Keďže táto povinnosť zverejnenia ponúka možnosť porovnať ponuky, ktoré obsahuje, zabezpečuje tak úroveň hospodárskej súťaže, ktorú normotvorca Európskej únie považuje za dostatočnú v oblasti koncesií na verejné práce.

57 V danej oblasti vyjadruje zásady rovnosti zaobchádzania a transparentnosti, ktoré platia pre obstarávateľov za každých okolností.

58 Jasnou formuláciou znenia oznámenia sa vytvára objektívne možnosť, aby si každý potenciálny uchádzač, ktorý je obvykle obozretný a skúsený a primerane pozorný, vytvoril konkrétny obraz o prácach, ktoré sa majú vykonať, ako aj o ich lokalizácii, a mohol následne sformulovať svoju ponuku.

59 Prvoradá povaha oznámenia, pokiaľ ide tak o verejné obstarávanie, ako aj o koncesie na práce, čo sa týka informovania uchádzačov z rôznych členských štátov za podmienok dodržania zásady rovnosti zaobchádzania, je zdôraznená v článku 11 ods. 11

smernice 93/37, podľa ktorého prípadné zverejnenie informácií na vnútroštátnej úrovni nesmie obsahovať iné informácie než tie, ktoré boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

60 Vzhľadom na obmedzený priestor disponibilný vo vzore oznámenia koncesie uvedeného v prílohe V smernice 93/37 môžu byť informácie týkajúce sa koncesie explicitnejšie uvedené v súťažných podkladoch, ktoré koncesný obstarávateľ musí vydať a ktoré predstavujú prirodzené doplnenie oznámenia.

61 V predmetnom prípade je potrebné konštatovať, že dodatočné diela, ktorých sa týkajú výhrady Komisie, ktorých hodnota značne presahuje hranicu stanovenú v článku 3 ods. 1 smernice 93/37, neboli uvedené v predmete spornej koncesie, tak ako bol definovaný v druhom oznámení a v druhých súťažných podkladoch.

62 Španielske kráľovstvo však tvrdí, že druhé súťažné podklady mali byť chápané v tom zmysle, že odkazujú na základnú právnu úpravu všeobecne uplatniteľnú na obstarávania, najmä na zákon o diaľniciach, a vykladané vzhľadom na túto úpravu, ktorej cieľom je priznať veľký priestor iniciatíve uchádzačov. Uchádzači teda mali pochopiť s ohľadom na článok 8 tohto zákona, že koncesný obstarávateľ v skutočnosti odkazoval na ich iniciatívu a ich kreativitu s cieľom riešenia prvoradého problému, t. j. intenzity premávky na diaľnici A-6. Tento problém mal notorický charakter a vyplýval jednoznačne zo štatistík príslušných vnútroštátnych orgánov. Takisto bolo logické, že koncesný obstarávateľ očakával takéto návrhy. Toto očakávanie potvrdzuje navyše

skutočnosť, že niektoré diela už neboli uvedené v druhých súťažných podkladoch, aby sa prenechal väčší priestor iniciatíve uchádzačov, a takisto to potvrdzuje formulácia článku 5 ods. 13 a 16 a článku 29 druhých súťažných podkladov.

63 Táto argumentácia musí byť zamietnutá.

64 Treba totiž uviesť, že na účely objasnenia požiadaviek koncesie je niekedy nevyhnutné, aby oznámenie alebo súťažné podklady odkázali na vnútroštátnu právnu úpravu, pokiaľ ide o technické špecifikácie v oblasti bezpečnosti, zdravia, ochrany životného prostredia alebo požiadavky inej povahy. Táto možnosť odkázania však neznamená, že koncesný obstarávateľ sa môže vyhnúť povinnosti zverejnenia uloženej smernicou 93/37, podľa ktorej predmet spornej koncesie musí byť definovaný v oznámení a v súťažných podkladoch, ktoré majú obsahovať informácie uvedené v bode 55 tohto rozsudku. Takisto nemožno pripustiť, že s cieľom zistiť skutočný predmet koncesie bolo potrebné vykladať oznámenie alebo súťažné podklady vo svetle takejto právnej úpravy.

65 Túto požiadavku je potrebné vykladať striktne. Súdny dvor takto v rámci verejného obstarávania prác vylúčil zákonnosť odkazu uvedeného v súťažných podkladoch na vnútroštátnu právnu úpravu týkajúcu sa možnosti uchádzačov predložiť varianty svojich ponúk, v súlade s článkom 19 prvým a druhým odsekom smernice 93/37, keďže v súťažných podkladoch neboli uvedené minimálne podmienky, aké tieto varianty musia spĺňať (pozri rozsudok zo 16. októbra 2003, Traunfellner, C-421/01, Zb. s. I-11941, body 27 až 29). Pokiaľ ide o povinnosť transparentnosti, ktorá má zabezpečiť dodržanie zásady rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi, ktorej musí podliehať

akékoľvek obstarávanie upravené smernicou 93/37, tento záver Súdneho dvora platí rovnako v oblasti koncesií na práce.

66 Takisto je potrebné dodať, že je vhodné, aby koncesný obstarávateľ vzhľadom na prípadné osobitosti prác, ktoré sú predmetom koncesie, ponechal určitú mieru iniciatívy uchádzačom, pokiaľ ide o formuláciu ich ponúk.

67 Článok 5 ods. 13 a 16 a článok 29 druhých súťažných podkladov, ktoré nahradili prvé podklady, však nemožno považovať za také, že apelujú na iniciatívu uchádzačov s cieľom navrhnutia alternatív týkajúcich sa iných prác než tie, ktoré sú jasne identifikované v druhom oznámení. Odsek 13 článku 5 totiž neupresňuje konkrétne lokalizáciu opatrení, ktoré sa majú prijať na zníženie prípadnej intenzifikácie premávky spôsobenej realizáciou prác uvedených v druhom oznámení. Okrem toho odsek 16 uvedeného článku 5 sa len obmedzil na vyzvanie uchádzačov, aby navrhli opatrenia na vhodné „riadenie" medzimestskej premávky v „oblastiach dotknutých výstavbou ciest, ktoré sú predmetom koncesie", pričom táto oblasť nebola vôbec upresnená. Článok 29 navyše odkazuje nedostatočne presným spôsobom na opatrenia, ktoré sa majú prijať ohľadom spojení spoplatneného úseku diaľnice A-6 s mestami Ávila a Segovia.

68 Je potrebné konštatovať, že iniciatíva a alternatívne ponuky uchádzačov, ktoré očakávala španielska vláda na základe toho, že druhé súťažné podklady nahradili tie prvé „z technických dôvodov" a „na účely nového vymedzenia predmetu obstarávania", okrem toho, že nemohli byť vnímané obvykle pozorným a obozretným uchádzačom v zmysle uvádzanom Španielskym kráľovstvom, nemajú žiadny vzťah k predmetu spornej koncesie, ale zodpovedajú skôr záležitosti všeobecnej politiky dopravy v dotknutom členskom štáte. Takto teda na základe takejto koncepcie, ako to zdôraz-

ňuje správne Komisia, uchádzači mali možnosť navrhnúť bez obmedzenia realizáciu diel na celom území autonómneho spoločenstva Madrid a provincií Ávila a Segovia.

69 Takisto skutočnosť, že išlo o problém notorického charakteru na vnútroštátnej úrovni, o ktorom nemožno predpokladať, že ho rovnako nevyhnutne vnímajú potenciálni uchádzači usadení v iných členských štátoch, nemôže byť zohľadnená uchádzačmi ako implicitné kritérium definovania predmetu koncesie a ovplyvniť tak dôležitosť, ktorú právna úprava Únie pripisuje oznámeniu a súťažným podkladom.

70 V každom prípade, aj keby sa pripustilo, že všetci uchádzači majú také isté vnímanie svojej slobody iniciatívy, nie je v súlade so smernicou smernicou 93/37 prideliť netransparentne koncesiu na verejné práce zahrnujúcu práce nazvané „dodatočné“, ktoré samy osebe predstavujú „verejné práce“ v zmysle tejto smernice, pričom ich hodnota prekračuje hranicu, ktorá je v nej stanovená.

71 V opačnom prípade by to znamenalo, že tieto práce nazvané „dodatočné“ by unikli povinnosti zverejnenia a v dôsledku toho akejkoľvek hospodárskej súťaži. Keby uchádzači využívajúci možnosť iniciatívy mohli úplne voľne predkladať návrhy, v ktorých by sami určili povahu, rozsah a geografickú lokalizáciu plánovaných prác, nezávisle a bez toho, aby sa týkali vopred určeného predmetu, ich ponuky by nebolo možné porovnať.

72 Navyše je potrebné uviesť, že Španielske kráľovstvo sa nemôže účinne odvolávať na článok 61 smernice 2004/18. Okrem toho, že táto smernica nie je uplatniteľná z hľadiska *ratione temporis* na túto vec, treba konštatovať, že sporné dodatočné diela

nepredstavujú v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, „dodatočné práce, ktoré nie sú zahrnuté v pôvodne plánovanom koncesionárskom projekte“ a ktoré sa stali v dôsledku nepredvídateľnej okolnosti nevyhnutnými na vykonanie diela, tak ako je tam opísané.

73 Spôsob, akým postupovalo Španielske kráľovstvo v tejto veci, nemožno odôvodniť ani bodom 3.1.1 vyššie uvedeného výkladového oznámenia Komisie ku koncesiám v práve Spoločenstva. Tento dokument sa totiž týka výlučne prípadov, keď koncesný obstarávateľ nemá možnosť dostatočne technicky definovať svoje potreby a chce, aby mu boli predložené alternatívne ponuky spôsobilé vyriešiť problém vyjadrený všeobecne, čo však tak nie je v predmetnom prípade.

74 Preto je potrebné dospieť k záveru, že dodatočné diela boli pridelené Iberpistas napriek tomu, že neboli zahrnuté v predmete spornej koncesie, tak ako bol opísaný v druhom oznámení a v druhých súťažných podkladoch, čo predstavuje porušenie článku 3 ods. 1, ako aj článku 11 ods. 3 a 6 smernice 93/37 v spojení s prílohou V tejto smernice.

75 Ako vyplýva z bodu 57 tohto rozsudku, ustanovenia vyžadujúce primerané zverejnenie v smernici 93/37 sú vyjadrením zásad rovnosti zaobchádzania a transparentnosti. V dôsledku toho nie je potrebné skúmať samostatne otázku prípadného porušenia týchto zásad.

76 Záver obsiahnutý v bode 74 tohto rozsudku nevyvracia ani tvrdenie, ktoré Španielske kráľovstvo zakladá na tom, že spoločnosť Iberpistas sama nevykonala dodatočné práce, ale pridelila ich tretím podnikom v súlade s požiadavkami zverejnenia stano-

venými v článku 3 ods. 4 smernice 93/37. Ako totiž správne poznamenala Komisia, článok 3 tejto smernice jasne stanovuje tak koncesnému obstarávateľovi ako aj koncesionárovi kumulatívne, a nie alternatívne, povinnosti zverejnenia, ktoré musia obaja dodržať vo všetkých fázach výberového konania, aby sa zachoval potrebný účinok tohto ustanovenia.

77 Takisto je neúčinné tvrdenie Španielskeho kráľovstva založené na tom, že Komisia sa rozhodla začať toto konanie o nesplnení povinnosti na základe sťažností podaných osobami, ktoré nie sú v žiadnom vzťahu so sporným konaním a nie inými uchádzačmi, ktorí by mali či už skutočný alebo prípadný záujem na pridelení koncesie.

78 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že Komisia je povinná posúdiť možnosť postupu voči členskému štátu, určiť ustanovenia, ktoré porušil, a zvoliť moment, v ktorom voči nemu začne konanie o nesplnenie povinnosti, pričom úvahy, ktoré ovplyvňujú túto voľbu, nemôžu mať vplyv na prípustnosť žaloby. V tejto súvislosti, zatiaľ čo Komisia sama posudzuje možnosť podania žaloby a trvania na žalobe o nesplnenie povinností, Súdny dvor musí preskúmať, či namietané porušenie existuje, alebo neexistuje, bez toho, aby bol oprávnený vyjadrovať sa k uplatňovaniu oprávnenia voľnej úvahy Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. decembra 2005, Komisia/Luxembursko, C-33/04, Zb. s. I-10629, body 65 až 67 a citovanú judikatúru). Okrem toho skutočnosť, že ostatní konkurenční uchádzači nespochybnili postup pridelenia spornej koncesie, nemá vplyv na posúdenie zákonnosti tohto postupu a dôvodnosť tejto žaloby.

79 Je potrebné takisto konštatovať, že na účely rozhodnutia v tejto veci nie je relevantné ani tvrdenie založené na tom, že Tribunal Supremo na základe žalôb podaných proti

rozhodnutiu koncesného obstarávateľa už vydal dva rozsudky v ktorých konštatoval, že nedošlo k porušeniu ustanovení smernice 93/37 ani k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania, a vykonal na tieto účely posúdenie skutkových okolností týkajúcich sa ustanovení druhých súťažných podkladov, ktoré prináleží do právomoci vnútroštátneho súdu.

80 Je totiž potrebné pripomenúť, že podanie žaloby na vnútroštátny súd proti rozhodnutiu príslušného vnútroštátneho orgánu, ktoré je predmetom žaloby o nesplnenie povinnosti, a rozhodnutie tohto súdu nemôžu mať vplyv na prípustnosť žaloby o nesplnenie povinnosti podanej Komisiou alebo samotnú podstatu, ktorej sa týka táto žaloba. Existencia rôznych právnych prostriedkov uplatniteľných pred vnútroštátnymi súdmi totiž nemôže byť na ujmu výkonu práva na podanie žaloby podľa článku 226 ES, keďže tieto dva druhy konaní sledujú rôzne ciele a majú rôzne účinky (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. februára 1970, Komisia/Taliansko, 31/69, Zb. s. 25, bod 9; z 18. marca 1986, Komisia/Belgicko, 85/85, Zb. s. 1149, bod 24; z 10. júna 2004, Komisia/Taliansko, C-87/02, Zb. s. I-5975, bod 39, a zo 4. mája 2006, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-508/03, Zb. s. I-3969, bod 71).

81 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné konštatovať, že Španielske kráľovstvo si tým, že spoločnosti Iberpistas boli 5. novembra 1999 pridelené zákazky na

— výstavbu tretieho pruhu v oboch smeroch jazdy na časti spoplatneného úseku diaľnice A-6 nachádzajúcej sa medzi mestom Villalba a diaľničným privádzačom Valle de los Caídos,

— výstavbu tretieho obojsmerne použiteľného pruhu na časti spoplatneného úseku diaľnice A-6 nachádzajúceho sa medzi diaľničným privádzačom Valle de los Caídos a mestom San Rafael, vrátane výstavby nového tunela, a

— výstavbu štvrtého pruhu v oboch smeroch jazdy na bezplatnom úseku diaľnice A-6 medzi mestami Madrid a Villalba

bez toho, aby tieto diela boli uvedené v predmete koncesnej zmluvy na verejné práce, tak ako je opísaný v oznámení uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* a v súťažných podkladoch, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 3 ods. 1, ako aj článku 11 ods. 3 a 6 smernice 93/37 v spojení s prílohou V tejto smernice.

82 Žaloba sa v zostávajúcej časti zamieta.

O trovách

83 Na základe článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania a Španielske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Španielske kráľovstvo si tým, že boli spoločnosti Ibérica de Autopistas SA 5. novembra 1999 pridelené zákazky na

— výstavbu tretieho pruhu v oboch smeroch jazdy na časti spoplatneného úseku diaľnice A-6 nachádzajúcej sa medzi mestom Villalba a diaľničným privádzačom Valle de los Caídos,

— výstavbu tretieho obojsmerne použiteľného pruhu na časti spoplatneného úseku diaľnice A-6 nachádzajúceho sa medzi diaľničným privádzačom Valle de los Caídos a mestom San Rafael, vrátane výstavby nového tunela, a

— výstavbu štvrtého pruhu v oboch smeroch jazdy na bezplatnom úseku diaľnice A-6 medzi mestami Madrid a Villalba

bez toho, aby tieto diela boli uvedené v predmete koncesnej zmluvy na verejné práce, tak ako je opísaný v oznámení uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* a v súťažných podkladoch, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 3 ods. 1, ako aj článku 11 ods. 3 a 6 smernice Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác v spojení s prílohou V tejto smernice.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

Podpisy